Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 21 (804) * joi 25 mai 1961 * 8 pagini 30 bani

Articole redactate de viitori absolvenți ai clasei a VII-a

O SCRISOARE DIN ȘTEFĂNEȘTI

Odinioară, comuna Ștefănești era o așezare de argați ce munceau din zori și pînă în noapte pe moșiile întinse ale boierilor.

Astăzi viața oamenilor de aci este alta. Partidul clasei muncitoare i-a învățat să-și unească ogoarele, să muncească împreună, să aibă viața îmbelșugată. Cocioabelor de altădată le-au luat locul case trainice, spațioase. Numai în ultimii ani s-au ridicat 120 de case noi. Copiii foștilor analfabeți învață în 4 școli. Două, școlile de 7 ani, sînt și ele noi.

Pionierii, fiii ștefăneștenilor, privesc cu drag toate transformările din comună și participă alături de noi din toată inima la munca de înfrumusețare a ei. Să veniți pe la noi, să vedeți părculețul din fața căminului cultural. Pansele, petunii și flori de tot felul, așezate în ronduri mari, încîntă privirile trecătorilor. Știți cine le-au sădit? Pionierii. Pe acest teren erau înainte doar pietre și buruieni. De trei ori la rînd au venit copiii cu sape, stropitori și greble și l-au curățat.

Dar la școală?... Gardul de beton, acela nou, l-au turnat sătenii ajutați tot de pionieri.

Zilele trecute am stat de vorbă cu tovarășul președinte al gospodăriei colective din comună.

— Pionierii noștri sînt harnici, tovarășe secretar, mi-a spus el. Într-o după-amiază, numai ce mă trezesc cu ei în curtea gospodăriei. „Am venit să înfrumusețăm aleea ce duce spre grădiniță". Și, cît ai bate din palme, s-au și apucat de lucru. Acum ți-e mai mare dragul s-o privești, mai ales cînd știi ca au făcut-o pionierii.

Am dat din cap în semn că știu povestea. O aflasem cu o zi înainte, de la școală.

V-am scris toate acestea ca să aflați cît de mult iubesc pionierii din Ștefănești gospodăria colectivă, comuna, și cu cîtă dragoste muncesc pentru înfrumusețarea lor.

FLOREA BAJAN
secretar al Sfatului popular comunal Ștefănești.
reg. Argeș

MULT TIMP N-A MAI RAMAS PINA LA EXAMENE. Cîteva săptămîni și gata, te pomenești că te strigă colegul dimineața, la poartă; și, în loc de obișnuitul: „Salut, mergi la școală?" îți spune, înfrigurat: „Ești gata? ...hai la examene..."

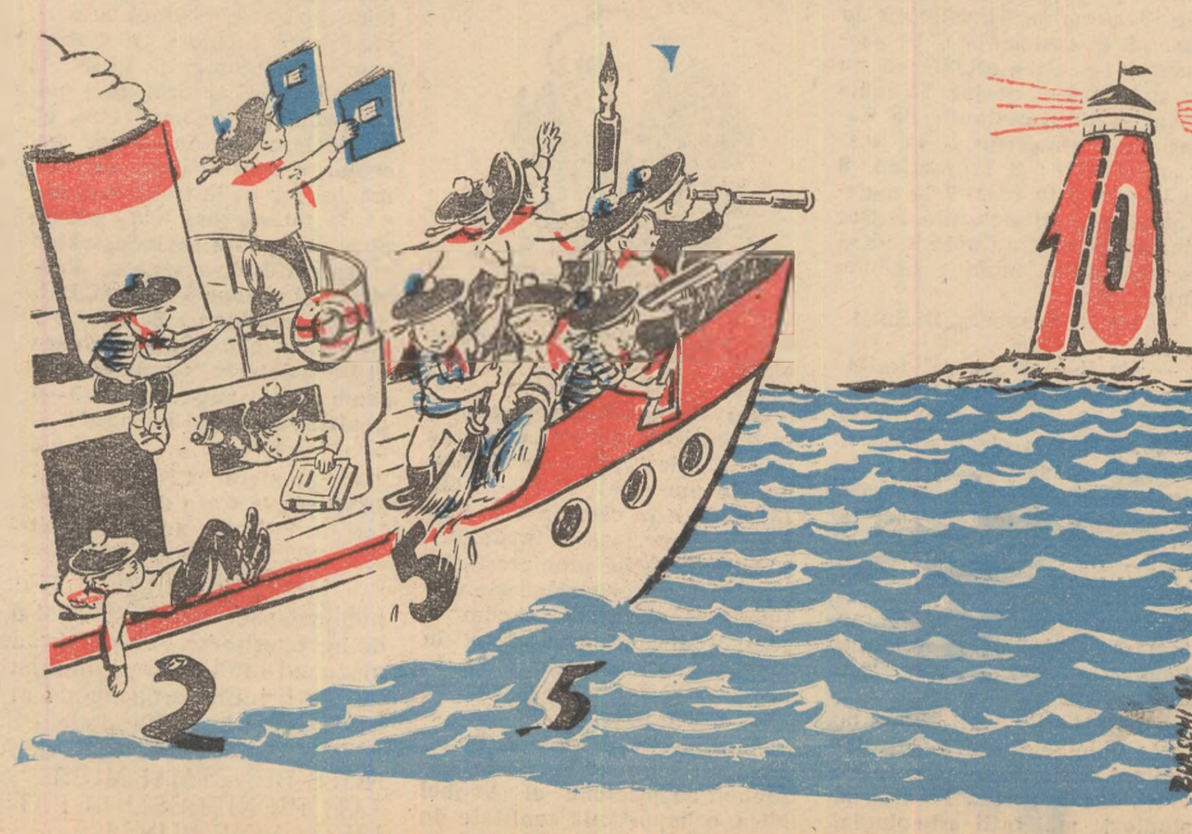
Iată de ce acum, în oricare școală ai poposi, sfîrșitul de an școlar, examenele sînt în centrul discuțiilor. Cei de-a VII-a, viitorii absolvenți, și-au dedicat de pe acum toate forțele pentru „bătălia examenelor". (Atenție: „bătălia examenelor" nu trebuie să fie un prilej de teamă pentru voi, copii. Această „bătălie" n-are de ce să vă... înspăimînte; nici mai mult, nici mai puțin, ea este doar un nou — și ultim — prilej de verificare a cunoștințelor căpătate de voi în cei șapte ani de școală!) Ajutîndu-se unii pe alții, cei dintr-a VII-a nu uită că principalul este, totuși STUDIUL INDIVIDUAL al fiecăruia.

Dar despre felul cum se pregătesc viitorii absolvenți pentru întîmpinarea examenelor, vă vor povesti mult mai bine articolele alăturate, redactate de colectivul de redacție al gazetei de perete de la clasa a VII-a A a Școlii „George Coșbuc" din Cluj.

Ei au început pregătirile pentru examene chiar din... prima zi de școală. Drumul acesta lung l-au străbătut cu bine, au obținut rezultate bune la învățătură și în activitatea pionierească. Cu toții sînt hotărîți ca la sfîrșitul examenelor să se poată mîndri că **nu au nici un corigent, nici** un repetent. Notele bune de astăzi, cunoștințele lor vor fi mîine cărămizi solide în construcția socialismului, iar ei vor deveni oameni de nădejde, folositori patriei.

Și acum, iată-i în preajma examenelor. Ultimele săptămîni — ultimele pregătiri.

SE APROPIE EXAMENELE

Desen de BURSCHI

INTERVIUL NOSTRU

— Tovarășă președintă de detașament, colectivul de redacție al gazetei de perete te roagă să ne spui: cum se pregătește detașamentul clasei a VII-a pentru examene?

— Firesc: învață din plin. Pionierii care au învățat bine repetă pentru a avea cît mai proaspete cunoștințele. Cei care n-au prea strălucit se străduiesc să și le însușească acum.

— Ce măsuri ați luat pentru aceasta?

— Atunci cînd este nevoie grupele de întrajutorare la învățătură își continuă activitatea. Apoi mobilizarea tuturor celor rămași în urmă la orele de meditații, participarea la consultații... Răspunderea personală a fiecăruia are și ea un rol pozitiv și... mobilizator.

Aș vrea, continuă Cosma Liana, președinta detașamentului, ca sfîrșitul interviului să vi-l dau... după examen.

pioniera
NICOLIȚA LILIANA

CA ÎNTRE PRIETENI

Pe la începutul anului școlar, Pîrvu Viorel „uita" mereu caietul de matematică acasă. Azi așa, mîine așa... pînă ce tovarășul profesor l-a scos la tablă și i-a spus:

— Dacă ți-ai scris, ai să știi și la tablă.

Rezultatul vi-l închipuiți. Viorel s-a încurcat rău. La sfîrșitul orei, pionierul Ungur Radu, un alt coleg de-al nostru, i-a propus să învețe împreună. Dar ți-ai găsit...

Și s-a terminat primul trimestru. Șontîc-șontîc, Viorel a obținut media 5 la matematică.

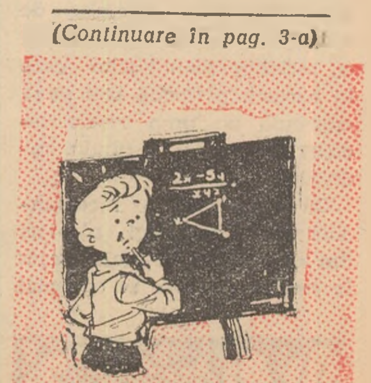
„Oare, doar de nota 5 pot răspunde eu?"

— Știi ceva, Radule, i se adresă el direct, îți mai aduci aminte de propunerea aceea?... Aș vrea să învățăm amîndoi la matematică.

Și au învățat. Cum au procedat, întrebați-i chiar pe ei, dar rezultatul pot să vi-l spun și eu. Pe trimestrul doi, Viorel a primit 7. Și să nu credeți că acum grupa lor de învățătură și-a terminat misiunea. Nu, învață pentru examenul de absolvire în continuare. De altfel în clasa noastră mai sînt și alte grupe de intrajutorare și în toate se lucrează la același „capitol": RECAPITULARE.

pioniera
MICLEA LUCIA

(Continuare în pag. 3-a)

Din viața pionierească

Salutul pionierului

Cu mîna ridicată lin spre cer,
Spre soarele ce-i semnul vremii noastre,
Trimit salutul meu de pionier
Iubitei patrii în marame-albastre.

Salut, înflăcăratul meu popor!
Salut a țării mele tinerețe,
Avîntul muncii, veselul ei zor,
Putere dăruind și frumusețe.

Salut voios, stăpîni peste mașini,
Îmblînzitori de foc și de metale,
Colectiviști, stăpînitori deplini
Ai pîinii care crește pe tarlale.

Salut, istorie a țării noi!
Și m-angajez, crescînd în pas cu zorii,
S-adaug și eu o slovă mai apoi
Pe fila viitoarelor victorii.

Dar mai ales partidul îl salut!
Părinte-al țării și al fiecărui,
Prin tine, demn de tine am crescut —
Întregul vieții mele drum îl-i dărui.

Căci tu adus-ai, faur înțelept,
Aceste bucurii ce-s începutul
Acelui timp spre care îmi îndrept
Și eu, ca tot poporul, privirea și salutul!

HORIA ARAMA

Noi purtători ai distincțiilor pionierești

5 mai. O zi însorită și frumoasă. Razele jucăușe ale soarelui mîngîie fețele copiilor. În această zi, în curtea Școlii de 7 ani nr. 19 din Capitală, a avut loc o adunare. Pionierii au mulțumit partidului pentru copilăria lor fericită. S-a vorbit aici despre rezultatele la învățătură, despre activitățile pionierești pregătite în cinstea aniversării partidului. Au urmat apoi clipe fericite, clipe de neuitat pentru toți cei 12 școlari din clasele a II-a care au primit cravatele roșii. Apoi, tovarășa instructoare le-a vorbit pionierilor despre distincțiile pionierești și despre condițiile care trebuie îndeplinite de către pionieri.

— Dragi pionieri, în această zi numărul purtătorilor steluțelor roșii va crește. Încă zece pionieri și-au îndeplinit cu cinste toate condițiile pentru primirea distincțiilor. Pentru frumoasele rezultate pe care le-au obținut la învățătură și în activitățile pionierești, îi felicităm. Urmați-le exemplul, dragi pionieri, pentru ca și pe bluzele voastre albe să strălucească steluțele roșii...

Unul cîte unul, pionierii Dumitrache Doina, Carianopol Valentin, Platzman Ferdinand, Cilibiu Doina, Constantinescu Iuliana, Zisu Iuliana, Cornea Mariana și alții au primit mult doritele distincții pionierești.

Cu ochii cînd la steluța din piept, cînd la cei din jur, pioniera Dumitrache Doina vorbește cald și cu hotărîre: „Sînt tare fericită, am să caut și pe mai departe să învăț bine, să-mi ajut colegii la învățătură. Iar împreună cu alți tovarăși care au primit astăzi steluțele roșii, vom căuta să-i ajutăm și pe ceilalți pionieri pentru ca și ei să-și îndeplinească condițiile și să primească steluțele roșii.

Copiii au prezentat apoi un frumos program artistic.

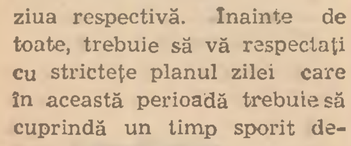
Pe adresa clasei a VII-a

Examenele sînt acum foarte aproape. Calendarul amintește, prin fiecare filă ruptă, apropierea primei zile cînd pionierii și elevii clasei a VII-a se vor prezenta în fața comisiei de examene. Ziua aceea trebuie să fie un bilanț, o dovadă a muncii pe care ați depus-o vreme îndelungată pentru a vă însuși cît mai bine lecțiile predate. De aceea în timpul care a mai rămas este bine ca fiecare pionier și școlar din clasa a VII-a să acorde studiului individual mai multă atenție și mai mult timp. Iar cei care în timpul anului n-au prea învățat este bine ca la orele de meditație, de consultații, de recapitulare să insiste mai ales asupra acelor capitole pe care nu le-au aprofundat suficient în timpul anului. O bună planificare a orelor de învățătură — din care nu trebuie excluse și orele recreative — vă va ajuta la organizarea materialului ce trebuie să-l parcurgeți pînă la examene.

De asemenea, se recomandă activelor pionierești să aibă grijă ca pionierii din clasa a VII-a să nu fie supraîncărcați în această perioadă cu sarcini extrașcolare. La zi, sarcina numărul 1 a fiecărui pionier din clasa a VII-a este învățătura. La examene, fiecare elev trebuie să se prezinte cît mai temeinic pregătit.

Iar acum, o ultimă recomandare (bineînțeles, pentru cei care se simt vizați): chiar dacă la cinematograf rulează un film frumos, încercați să amînați vizionarea lui pînă după terminarea lecțiilor din ziua respectivă. Înainte de toate, trebuie să vă respectați cu strictețe planul zilei care în această perioadă trebuie să cuprindă un timp sporit dedicat învățăturii, studiului individual.

Cu aceste cîteva recomandări vă dorim dragi pionieri din clasa a VII-a mult succes la examenele care se apropie!

Pe urmele unui raid-anchetă publicat acum 8 luni

La începutul acestui an școlar, și anume în numărul 37 din 15 septembrie 1960, „Scînteia pionierului" a publicat în pagina a doua un raid-anchetă cu întrebarea „CE DOREȘTI SĂ REALIZEZI ÎN NOUL AN ȘCOLAR?" care conținea răspunsurile unui număr de pionieri din regiunea Galați. După cum era și firesc, dorințele exprimate de ei au fost diverse, reflectînd preocupările fiecăruia.

Timpul a trecut.... Ne aflăm acum la cîteva săptămîni de încheierea anului școlar. Oare ce au făcut între timp pionierii care au răspuns întrebării „Ce dorești să realizezi în noul an școlar?"

Iată-ne deci din nou în regiunea Galați, pe urmele raidului-anchetă publicat acum opt luni.

„...Doresc ca și în acest an să învățăm bine, să promovăm clasa cu rezultate mai bune decît anul trecut", **declara, la 15 septembrie 1960, pioniera ȘTEFANESCU DIDINA, din clasa a V-a A de la Școala de 7 ani, nr. 2 din Galați.**

La 32 de săptămîni de la apariția articolului, stăm din nou de vorbă cu Didina, în cancelaria școlii. Avem și un „martor": catalogul clasei a V-a A.

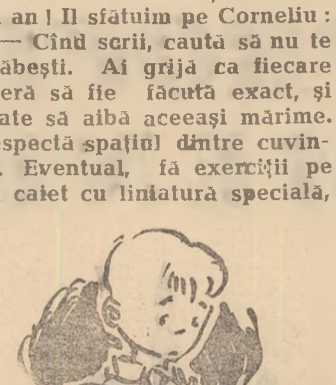
— N-am uitat angajamentul luat, spune Didina. Iată un exemplu: pionierul Zaharia Ion a avut pe primul trimestru media 7 la romînă, 5 la istorie, 7 la rusă, 5 la matematică. Detașamentul i-a atras atenția că nu se străduiește destul. Să luăm acum mediile obținute de Zaharia pe trimestrul II la aceleași obiecte: 8 la romînă, 8 la istorie, 9 la rusă, 7 la matematică. Majoritatea pionierilor din detașament au note bune și se străduie să termine cu bine anul școlar.

— Vă urăm succes, Didina!

★

— Ce ți-e și cu caligrafia asta, dar mai ales cu lipsa de voință... **Pionierul COLCEAG CORNELIU din clasa a IV-a a Școlii de 7 ani din comuna Viziru a obținut, anul trecut, note foarte bune la toate obiectele cu excepția caligrafiei unde a avut 7. Scria neglijent, indescifrabil... „Vreau ca în acest an să-mi îndrept scrisul", ne declara el la 15 septembrie 1960. De curînd, la 17 mai 1961, l-am vizitat și pe el... Are note foarte, foarte bune la toate obiectele, e un băiat disciplinat, silitor, prietenos, tot ce vreți, dar de scris... Trebuie să studiezi mai întîi arheologia, specialitate hieroglife, cuneiforme și scrierea cu noduri ca să înțelegi scrisul lui Corneliu! A rămas același ca acum un an! Il sfătuim pe Corneliu:**

— Cînd scrii, caută să nu te grăbești. Ai grijă ca fiecare literă să fie făcută exact, și toate să aibă aceeași mărime. Respectă spațiul dintre cuvinte. Eventual, fă exerciții pe un caiet cu liniatură specială,

așa cum ai avut în primele clase.

★

...În altă localitate, și anume în Bujor-Tîrg, am stat de vorbă cu o pionieră plină de vioiciune. Se numește VLAH STELUȚA și e în clasa a V-a. Steluța este fruntașă la învățătură și în activitățile pionierești. Pe pieptul Steluței strălucește distincția pionierească. Acum 8 luni, Vlah Steluța declara în cadrul raidului-anchetă, că în acest an școlar se va strădui să obțină distincția.

A obținut-o. Deunăzi, putea fi văzută aducînd la școală, împreună cu prietena ei Anghel Nica, o importantă cantitate de fier vechi. Explicabil: Steluța dorește să arate și pe mai departe că a meritat distincția. Mai mult, o ajută pe Anghel să-și îndeplinească și ea ultimele condiții.

★

— Șut!

— Gol!! Bravo, Leonard!

Echipa de fotbal a pionierilor din clasele a IV-a de la Școala de 7 ani din comuna Tulucești presează cu insistență apărarea echipei adverse. Printre jucători îl distingem pe pionierul BRÎNZA LEONARD. E autorul unui gol spectaculos. Acum 8 luni, el ne declara că, în acest an școlar, dorește ca în detașamentul lor să ia ființă o echipă de fotbal, **dar una puternică, să-i poată învinge chiar și pe cei dintr-a șaptea. Personal, el strînge bani la C.E.C. pentru o minge... Echipa s-a format, există. Meciul pe care vi l-am descris s-a desfășurat acum zece zile. A fost 3—0 pentru echipa lui Leonard!**

★

Cu pioniera CHIRIȚA RADIȚA, de la Casa de copii școlari nr. 2 Brăila, ne-am întîlnit într-una din sălile de studiu ale Casei. Împreună cu alte colege ale sale din clasa a VII-a, repeta la geometrie. La 15 septembrie 1960, Rădița ne declara că, spre a-și dovedi adînca recunoștință față de partidul nostru drag, care creează condiții minunate de învățătură și trai copiilor oamenilor muncii, dorește să termine cu note cît mai bune clasa a VII-a. **Ne-am uitat în carnetul său de note. Rădița nu are nici o medie mai mică de 8! S-a ținut de cuvînt. Seriozitatea, atmosfera de muncă sîrguincioasă care domneau în sala de studiu arătau că atît Rădița cît și colegele ei doresc să obțină la examenul de absolvire rezultate cît mai bune. Apoi, fetele vor merge mai departe, la școli profesionale, pedagogice, medii... Toate drumurile le sînt larg deschise! Fostele lor colege mai mari sînt astăzi muncitoare fruntașe (ca Tudorița Udrea), studente (ca Teodora Bălan), tehniciene pricepute (ca Ștefania Gălățeanu).**

Să le urăm viitoarelor absolvente ale clasei a VII-a numai note mari la examene!

Iată-ne la sfîrșitul călătoriei pe urmele raidului-anchetă publicat astă-toamnă. A fost o călătorie destul de lungă, dar de loc obositoare. Am putut vedea aspecte interesante, fațete din mozaicul multicolor al unui an școlar. În mic, aceste aspecte puteau fi întîlnite nu numai în școlile amintite în reportajul nostru, ci și în multe altele. PESTE TOT, ÎN ȘCOLILE NOASTRE, ACEST AN ȘCOLAR A ÎNSEMNAT MAI MULTE NOTE BUNE, MAI MULTE ȘI MAI RODNICE ACTIVITĂȚI PIONIEREȘTI ȘI PATRIOTICE, MAI MULTĂ VESELIE ȘI VOIE BUNĂ!

AL. OVIDIU ZOTTA

Cum AU PROCEDAT EI

I se dusese vestea de neastîmpărat ce era... Odată, înaintea unei teze, a deşurubat becul din clasă ; mai să nu poată avea loc teza ! Nota la purtare a lui Paul (căci aşa îl cheamă) e 8. Iar la celelalte obiecte, rar cîte un 7. În rest, 6, 5... Cît să nu rămînă repetent.

Cu toate că Paul avea obiceiul să-l repeadă pe colegul care ar fi îndrăznit să-i facă observaţie, pionierii şi-au dat seama că trebuie să intervină. Într-o zi, Paul s-a lăudat în faţa întregii clase că la teză va copia. Aceasta s-a întîmplat acum cîteva luni. La sfîrşitul cursurilor din ziua aceea, Ciocianu Radu, preşedintele detaşamentului, care se sfătuise cu preşedinţii de grupă, spuse :

— Pionierii rămîn pentru cîteva minute în clasă !

— Ştii, amice, eu n-o să pot rămîne. Am treabă azi. Altădată, dacă ai nevoie de persoana mea... răspunse, tărăgănat, Paul.

— Nici nu te-am rugat să rămii, Paule. Atît timp cît nu porţi cravata nici nu te socotim pionier.

— Aşa?... Ei bine, sînt pionier şi rămîn ! Am dreptul să rămîn !

— Nu, fără cravată nu te primim. Dacă vrei, du-te fuga, i-aţi cravata şi vino.

Paul se aştepta la orice numai la acest lucru nu. Adică, după ce că n-a vrut să rămînă, acum să se mai ducă şi acasă după cravată ! Asta era prea de tot !

Şi nu mai mică i-a fost mirarea cînd, la întoarcere, i-a fost dat să afle că ceea ce se va discuta în detaşament va fi tocmai... purtarea lui şi felul în care învaţă.

De la adunarea de detaşament în care Moldovan Paul a fost discutat, a trecut un trimestru şi jumătate. Cu ajutorul pionierilor, Moldovan s-a schimbat mult. El a înţeles că într-un detaşament nici-unui pionier nu-i este indiferent felul în care un coleg învaţă şi se poartă. Primul care s-a arătat dornic să-l ajute pe Paul a fost Radu, preşedintele detaşamentului. De la el, Paul n-a învăţat conţinutul lecţiilor, asta putea s-o facă singur, atunci „cînd avea chef". De la Radu, Paul a învăţat să fie perseverent, să-şi respecte propriile sale hotărîri.

— Azi am următorul program, spunea Ciocianu. Pînă la ora cinci învăţ. De la cinci jumătate, merg la film. Diseară, am de terminat o carte. Tu ce faci ?

Paul ridică din umeri :

— Învăţ pînă termin de învăţat, apoi, văd eu. De altfel, acum aveam de făcut altceva, şi voiam să învăţ diseară. Cum ştiu însă că de tine nu scap, hai să învăţăm...

Uneori Paul îi cerea lui Ciocianu caietul să copieze exerciţiile.

— Asta nu ! Dacă nu le-ai făcut vei lua nota pe care o meriţi, şi apoi vei răspunde în faţa detaşamentului.

...Acum, Paul are un plan al zilei de la care nu se abate. Respectă orele rezervate temelor, învaţă cu mai multă răspundere, iar la şcoală e mult mai disciplinat. Ajutorul pe care i l-a dat detaşamentul s-a dovedit rodnic.

Notele lui Moldovan Paul vorbesc de la sine despre aceasta. Pe trimestrul I media 5 la matematică ; pe trimestrul II, 7. La istorie 5, acum 7 ; la limba rusă 5, acum 9. La fizică 5, acum 7. La purtare pe trimestrul I, 8, pe trimestrul II 10 !

N-a fost de loc uşor. Şi cel care îşi dă cel mai bine seama de aceasta e pionierul Moldovan Paul.

S. SÎRBU

Şcoala medie nr. 1
Mediaş

(Urmare din pag. 1-a)

Sfatul profesorului

Neapărat înainte de examene

Pentru ca atunci cînd veţi trage bileţelul să nu fiţi nevoiţi să spuneţi : „Numai pe aceasta n-o ştiam", învăţaţi, învăţaţi cu perseverenţă.

Ce trebuie să faceţi ?

Acum, cînd de examene ne mai despart doar cîteva săptămîni, trebuie să luaţi parte activă la recapitulări, să faceţi multe, foarte multe exerciţii, să revedeţi notiţele, să cereţi ajutorul tovarăşilor profesori atunci cînd nu vă puteţi descurca singuri. Printr-o repriviре de ansamblu a tuturor problemelor, aveţi posibilitatea să faceţi şi o mai bună legătură între cunoştinţe, să le legaţi de practică, de viaţă.

Pentru ca această muncă să aibă rezultatele dorite, este necesar ca recapitularea să nu se facă de-a valma, ci să existe o bună planificare. La matematică, obiect în general mai „greu" insistaţi mai mult asupra calculului algebric, daţi importanţa cuvenită calculului prescurtat, operaţiilor cu fracţii algebrice şi rezolvării ecuaţiilor. Tot o sarcină continuă este recapitularea geometriei plane, ca un suport necesar geometriei în spaţiu. Revederea acestor mari capitole, în modul expunerii lor în manual, şi la orele de curs, ca şi folosirea culegerilor de probleme, vă reamintesc şi vă întăresc cunoştinţele căpătate în ultimii ani de şcoală. Recapitularea — şi spunînd aceasta mă refer la toate obiectele — în această etapă a anului şcolar este foarte necesară şi importantă pentru obţinerea unor rezultate bune.

Prof. diriginte
PETRU DUMITREASA

.ar Gavrilă...

Cuvintele acestea au fost repetate de zeci de ori în clasa noastră. Köröşi Gavrilă nici nu-şi imagina altfel orele decît ca un prilej de distracţie. Ce putea fi mai „plăcut" decît ca, atunci cînd în clasă era linişte, cînd toţi elevii erau aplecaţi asupra caietelor, el, Gavrilă, să arunce un ghemotoc de hîrtie chiar sub nasul unui coleg. Elevul se speria, tovarăşul profesor se interesa de „autorul" acestei fapte, unii colegi rîdeau, alţii nu erau de acord şi aşa, minutele treceau. Dar fie placa cît de frumoasă, pînă la urmă nu mai era interesantă. Şi Gavrilă pornea în căutarea altor „metode". Într-o zi, îşi găsea de lucru cu ghemotocul de hîrtie, în alta îi „scăpa" creionul de pe bancă şi trebuia să şi-l ascută, în alta, cărţile nu-i erau bine aranjate. În timp ce colegii erau atenţi, îşi luau notiţe, el aţi văzut ce făcea ? Şi... dar atît. Acum îi este foarte greu să recupereze orele de... neatenţie. Îl ajutăm, îi explicăm şi sperăm să nu rămînă în urma noastră. Dar... trebuie în primul rînd să înveţe el, să se străduiască mai mult.

pioniera
CÎRLIG ELISABETA

FRUNTAŞI LA ÎNVAŢATURA

1

2

3

1. Grosu Angela, Şcoala medie Darabani, reg. Suceava
2. Resteanu Cornel, cl. a IV-a A, Şcoala de 7 ani nr. 1, Reşiţa, reg. Banat
3. Murgu Maria, cl. a III-a, Şcoala de 7 ani nr. 8 Satu Mare, reg. Maramureş

Într-o oră de curs

Cîte nu se întîmplă în timpul unei ore de curs ! Unii iau note bune şi sînt bucuroşi, alţii nu învaţă şi sînt necăjiţi că au mai primit un 4, sau mai sînt şi unii cărora gîndurile le zboară cine ştie unde în timp ce tovarăşa profesoară explică.

Zilele trecute am avut prilejul să petrec o oră de curs la clasa a VII-a A de la Şcoala de 7 ani din Bascov. Stativul cu eprubete şi cele cîteva sticle cu substanţe care stau înşirate pe fereastră spun că-i ora de chimie.

★

— Ce am avut pentru astăzi ?

Ca la comandă s-au ridicat toate mîinile. Aproape toată clasa ştie lecţia. Chiar şi Stoica Ion, băiatul din penultima bancă de lîngă fereastră. Colegii din jur se bucură. Dacă Ion a ridicat mîna înseamnă că precis o să-şi îndrepte nota. Dar mai întîi să-l ascultăm. Începe :

— Uleiul... este o grăsime... animală... care se găseşte în sămînţa de floarea-soarelui.

Clasa rămîne dezamăgită. Iar a învăţat Ion de mîntuială. Degeaba au căutat să-l ajute, să-l facă să înţeleagă că trebuie să-şi îndrepte nota. Ion se aşază şi el, supărat. Auzi dumneata, el care a citit cu atîta „răbdare" toată lecţia de la început pînă la sfîrşit să se încurce... Vă închipuiţi cît de bine putea să ştie dacă a citit doar o singură dată. Aşa că...

În timp ce Ion îşi roade inciudat creionul, răspunsurile bune zboară din bancă în bancă. Vidroiu Florica a mai primit şi astăzi un 9. Şi Ghiţulescu Maria şi Răchiţeanu Ioana răspund foarte bine. Pionierii sînt bucuroşi. Dar ce-i cu Popescu ? Se uită pe geam şi ţine tot timpul mîna ridicată. A uitat să mai lase mîna în jos, şi, în loc să fie atent la oră, gîndurile i-au zburat. Unde ? La parcela cu căpşuni de pe lotul şcolar unde, cu cîteva ore mai înainte, a observat că fructele au început să se înroşească.

★

Se predă lecţia mai departe, despre glucoză. Caietele se deschid. Toată clasa e atentă. Dar ce se întîmplă în penultima bancă de lîngă fereastră ? Din nou Stoica citeşte... la rusă ! Nu şi-a făcut lecţia nici pentru ora următoare cînd au limba rusă. Acum i se pare că are 2-3 minute „libere" ca să înveţe. Colegul de bancă îi atrage atenţia. Stoica închide repede cartea şi începe să-şi noteze formulele de pe tablă.

Toate privirile sînt îndreptate către catedră. Ia te uită... ce oglindă minunată a devenit eprubeta care acum cîteva clipe conţinea azotat de argint şi glucoză. Puţină căldură şi gata oglinda ! Ora viitoare copiii vor duce la şcoală cîte o „oglindă" făcută chiar de mîna lor.

Clopoţelul a sunat. Ce repede a trecut ora. Cîte lucruri nu s-au întîmplat. Lucruri plăcute, de pildă notele bune pe care le-au primit cei trei pionieri, experienţa care i-a interesat pe toţi, dar şi neplăcute — cum ar fi descoperirea că Popescu nu prea e atent şi că Stoica trebuie din nou criticat pentru faptul că nu-şi dă destulă osteneală la învăţătură. Ca întotdeauna detaşamentul a fost atent la toate. Lucrurile plăcute vor fi lăudate ; celelalte, desigur, criticate.

E. ROŞCA

Ce am învăţat vizitînd o fabrică

Cînd am fost în vizită la fabrica „Ianoş Herbak", eram la „margine" de drum. Nici corigentă, dar nici... Ce mai, aveam media 5. Ce legătură are nota 5 la limba romînă cu vizita într-o fabrică ? Pentru mine, foarte mare. Am fost atunci prin halele mari şi luminoase şi am văzut cu cît entuziasm lucrau muncitorii, cît de pricepuţi erau în problemele tehnice. Apoi am mers şi în celelalte secţii. Ce bibliotecă mare aveau! Pe fişa fiecărui cititor erau trecute zeci şi zeci de cărţi de literatură clasică, contemporană, tehnică.

— Recuperăm ce am pierdut, ne spune o muncitoare în vîrstă...

M-am gîndit mult la vorbele ei, la timpurile grele în care a trăit şi în care era nevoită să muncească 12 ore pe zi. De citit literatură, nu mai rămînea timp...

Apoi, a mai fost la noi în detaşament şi o şezătoare despre George Coşbuc, au mai fost şi cîteva discuţii asupra unor cărţi. Toate, dar mai ales vorbele acelea, m-au ajutat să văd altfel lucrurile, să îndrăgesc acest obiect, literatura, să caut să citesc nu numai fragmentele din manual, ci cartea întreagă. Pentru examenul de absolvire mă pregătesc şi eu cu drag. Repet, revăd cărţile citite, fac exerciţii gramaticale şi vreau ca la examen să mă prezint bine pregătită.

pioniera
POPA ADRIANA

Dragi pionieri ai clasei a VII a A de la Şcoala medie nr. 2 din Cluj . Felul în care vă pregătiţi pentru examenul de absolvire ne-a plăcut foarte mult. Sîntem siguri că şi rezultatele vor fi cele dorite, atît de voi cît şi de părinţii şi fraţii voştri, de cel care se îngrijeşte ca viaţa voastră să fie fericită — partidul.

Succes, copii !

BRIGADA VASILE ROAITĂ

Bubuituri de tunet se unesc sub înalta boltă, dînd vuiet surd de uragan. Fulgerele cu scînteie albăstruie, orbitoare, scapără în dreapta și în stînga cînd jos la un pas de tine, cînd la cîțiva metri deasupra capului. Din cotloane pe care nu le bănui, aerul șuieră ca viforul scăpat din strunga de cremene a piscurilor... O „împărăție a furtunilor"!?

Te afli în mod neașteptat în mijlocul ei de cum ai intrat în vasta hală a cazangeriei de la „Grivița Roșie". Tunetul — bătaia repetată, multiplicată în ecou a zecilor de ciocane pneumatice; fulgerele — scăpărarea voltaică a sudurii; viforul — slobozirea aerului comprimat.

Oamenii, îmbrăcați în salopete de culoare închisă, par niște furnici negre printre cazanele masive, smolite pe care le meșteresc fără încetare. Văzîndu-i numai de departe și cîntărindu-le din priviri îndemînarea și gesturile largi, sigure, ai crede că toți sînt vîrstnici, muncitori încercați.

Cazangiii lîngă care mă opresc au însă toți obrazul tînăr, priviri vioaie și pe buze zîmbetul acela ștrengar al tinereții. Neapărat — îmi zic — șeful lor trebuie să fie un veteran în meserie. Cel care, peste o clipă, îmi este prezentat pare mai tînăr chiar decît ei toți. Scund, cu fața mare, veselă, ager după privire și gesturi. Așa fac cunoștință cu Constantin Zamfir, conducătorul brigăzii de tineri cazangii.

— De cîți ani conduci brigada ?

— De cinci... abia împlinisem 18 ani...

Să ți se încredințeze la 18 ani conducerea unei brigăzi numeroase (brigada are 36 de membri) nu este un fapt dintre cele mai obișnuite. Mai ales că este vorba să îndrumi cu experiența ta pe ceilalți într-o meserie pretențioasă ca aceea de cazangiu.

Indată ce a absolvit printre primii școala profesională, venit aici în cazangerie, Constantin Zamfir s-a străduit să ajungă repede în rîndurile celor mai destoinici. Muncind cu pasiune, învățînd necontenit din experiența celor vîrstnici, ori studiind cărți de specialitate, el a reușit să se numere curînd printre cazangiii fruntași. Cînd utemiștii de aici au hotărît să înființeze o brigadă de tineret, care să poarte cu mîndrie numele eroului Vasile Roaită, toți au fost de acord că cinstea de a o conduce i se cuvine lui Constantin Zamfir. Și nu s-au înșelat. Brigada de tineret „Vasile Roaită" a cucerit de atunci, an de an, steagul întrecerii. Planul de producție este întotdeauna depășit. Reparațiile executate de brigadă la cazanele de locomotivă sînt de cea mai bună calitate, iar disciplina și curățenia la locul de muncă au devenit lege. De curînd, în cinstea celei de a 40-a aniversări a partidului, tinerii cazangii conduși de Constantin Zamfir — Simion Florea, Nicolae Deiu, Gheorghe Vereșteanu, Nicolae Bădoi și ceilalți din brigadă — au reparat peste plan două cazane, economisind astfel peste 7.000 lei. De asemenea, împreună au efectuat sute de ore de muncă patriotică și au strîns 2.500 kg. fier vechi. Mulți utemiști din brigadă, avînd exemplul lui Zamfir, urmează cursurile școlii medii serale. Peste cîțiva ani, Zamfir și tovarășii săi își vor vedea împlinit visul de a ajunge tehnicieni cu o înaltă calificare, ingineri poate.

Adeseori, cînd unități de pionieri se aliniază în curtea Atelierelor C.F.R.-„Grivița Roșie" pentru a primi o nouă promoție de purtători ai cravatelor roșii, chiar pe locul unde în 1933 muncitorii ceferiști au dat jertfe de sînge visînd la vremurile luminoase pe care le trăim, multor pionieri le leagă pentru prima oară cravata roșie — părticică din steagul partidului drag — tînărul comunist Constantin Zamfir. Cu cîțiva ani în urmă și el a fost pionier. Răspunsul la chemare, pe care l-a rostit atunci : „Sînt gata întotdeauna!", Zamfir îl împlinește zi de zi prin fapte demne de laudă.

I. STAVARUȘ

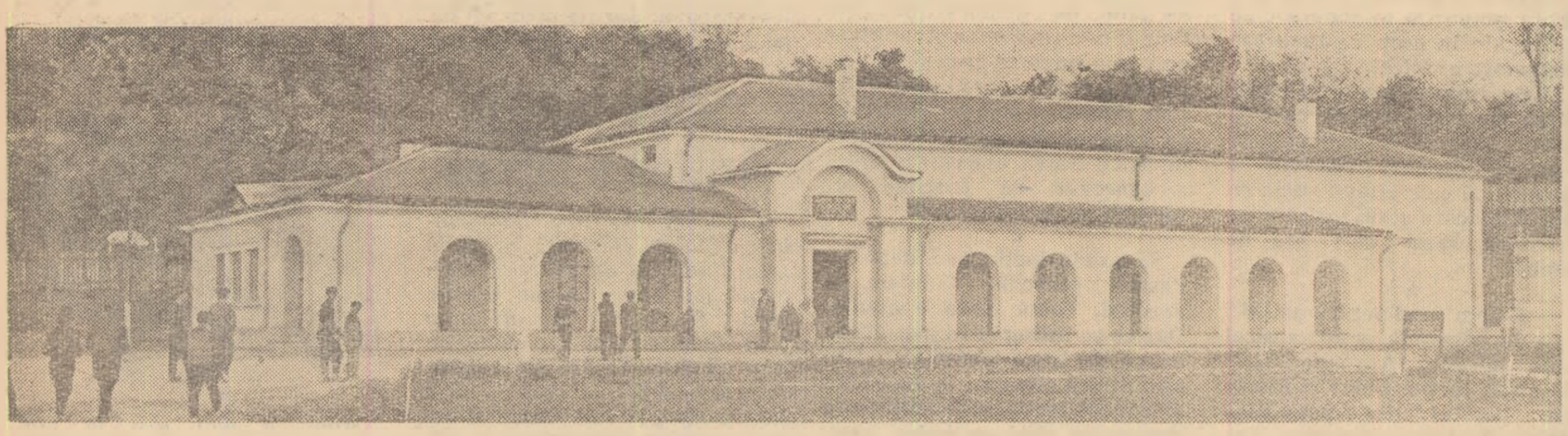
Tatăl lui ADRIAN

Ceasul așezat pe masa la care își fac lecțiile macină harnic clipele: tic-tac, tic-tac... Privindu-și tatăl, lui Adrian, fiul mecanicului auto Ion Maria i se pare că bătaia ceasului crește din ce în ce mai puternică, ajunge aidoma cu zgomotul mașinilor din hala secției motoare a Uzinei „Steagul Roșu" din Brașov, unde lucrează tata. Acolo se fabrică motoare pentru autocamioanele frumoase și puternice care străbat drumurile țării în lung și în lat. Împreună cu tovarășii săi de muncă, tata se străduiește să facă motoare cît mai multe și din ce în ce mai bune...

...Ceasul sună pe neașteptate, prelung, ca soneria de la școală. Tata l-a pus să sune! Peste o oră încep cursurile serale la Institutul Politehnic și el trebuie să fie acolo. S-a întîmplat ca atunci cînd Adrian și-a sărbătorit prima zi de școlar, muncitorul fruntaș Ion Maria să-și sărbătorească la rîndul lui prima zi de studenție: începeau cursurile învățămîntului universitar... Acum amîndoi sînt în... anul II. Unul la școala elementară, celălalt la facultate. Amîndoi se află în „întrecere". Și nu-i lucru ușor să te iei la întrecere cu tata! La examenul de desen tehnic a luat nota 9. Și la celelalte discipline notele tatii sînt la fel de mari. Și ceea ce învață la institut, tata chibzuiește cum să aplice în producție. Fruntaș în muncă și la învățătură. Iar Adrian se străduiește să nu-l facă de rușine. Să fie demn de numele tatălui său, iscusit muncitor mecanic și bun student.

MIHAELA OȘAN

CEI DIN AMARU

Tot mai frumoasă și mai luminoasă a devenit viața colectiviștilor din comuna Slobozia-Mîndra, regiunea București. Iată, în fotografie, noul cămin cultural, adevărat izvor de cultură.

Amaru. Așa se cheamă unul din satele raionului Mizil. Cu ani în urmă, satul acesta era vestit prin sărăcie. Unii spun că și numele lui vine de la amarul și necazurile pe care le-au suferit oamenii de aici. Și dacă te gîndești la alde Mihai Ion, Burlacu sau Neagu, ai să le dai dreptate. Cu toții munceau din zori și pînă în noapte, și tot n-aveau cu ce-și astîmpăra foamea.

Trăia în satul acesta și familia lui Zărnescu. Nouă cu toții. Dintre copii, Arcade era cel mai mare. Avea numai 12 ani cînd a înțeles cît de greu le este părinților să-i crească pe toți. Așa că, într-o bună zi, plecă de acasă. Ii spuse tatălui că auzise el de Vintileanca, sat în care boierul are nevoie de slugi. Și plecă acolo.

Trecuse un an și cei de acasă nu mai știau de el. Dar iată că-n toamnă, cînd iarna amenința să înghețe vetrele oamenilor, Arcade veni acasă. In spate purta un sac cu grîu. „Este răsplata muncii mele de un an" zise dînsul scurt, lăsînd sacul jos. „Muncesc pe moșia din Vintileanca"...

Au mai trecut ani la rînd. Și în fiecare toamnă frații mai mici îl așteptau pe Arcade să vină. Mama îi punea fel de fel de întrebări, dar el era scump la vorbă. Nu voia să le spună și lor cîtă trudă și ocară suferea el pentru sacul cu grîu...

La sediul gospodăriei s-a adunat tot satul Amaru. Toți colectiviștii s-au adunat. Este și președintele gospodăriei cu ei. Cine-l cunoaște bine, își dă seama ușor că, deși pare grav, de fapt este bucuros, fericit. Vorbește oamenilor cu căldură...

— „Și fruntași sînt mulți în colectiva noastră, zice dînsul. In toamnă, tovarășul Arcade Zărnescu a primit 23 saci de grîu, 30 cu porumb, legume, vin... Apoi Ion Mihai, sau Constantin Preșnaru... Și acum lucrările merg bine. Trebuie însă să scoatem recolte și mai bogate!..."

Un om cu fața încă tînără, dar cu părul albit stă în ultimele rînduri. Este Arcade Zărnescu. Flăcăul de lîngă el, cu ochi negri ca tăciunele, care soarbe vorbele președintelui, este Ion, fiul lui. Nu-și dă seama că tatăl său îl privește atent. „Seamănă cu mine, gîndește Arcade, dar cît de diferită este viața lui, de cea pe care am dus-o eu. Cînd l-am văzut pe scenă duminică, în echipa de teatru, mai să nu-l recunosc. Și cînd te gîndești că lui i se pare firesc să locuiască în casă nouă, să aibă tot ce-i trebuie, să facă excursii cu tineretul..." Comunistul Arcade Zărnescu se gîndește la casele noi ale oamenilor, la școala înălțată pentru copii, la satul întinerit. Și imaginea flăcăului cu picioarele goale, care venea acasă după un an de trudă cu sacul în spinare, se șterse tot mai mult din minte. Fiul său nu va trăi niciodată asemenea viață. Și în satul Amaru s-a statornicit viața nouă, îmbelșugată, în gospodăria colectivă.

E. TOFAN

PE TE

Z

Aflîndu-se în calea navelor comerciale, care transportau bogății de pe aceste locuri, insula Zanzibar a constituit încă din cele mai vechi timpuri o adevărată poartă spre inima continentului african. Poziția sa geografică a ațîțat ba pofta negustorilor arabi, ba a portughezilor hrăpăreți care au împresurat insula cu un lanț de cetăți întărite. Dar s-au ivit cuceritori mai vicleni și mai puternici care s-au năpăstuit ca lupii scoțîndu-i pe portughezi din vizuinele lor de piatră. Pînă la urmă, Anglia a rămas singurul stăpîn și în 1890, Zanzibarul a fost declarat „protectorat" englez, instaurîndu-se de fapt pe deplin dominația colonială engleză.

Cu secole în urmă, despre insula aceasta — scăldată de apele blînde ale Oceanului Indian — Marco Polo spunea că este un loc de o rară frumusețe și măreție. Insula era acoperită de bogate păduri ecuatoriale. Colonialiștii însă, au părăduit repede [illegible] locuindu-le [illegible] de cuișoare, [illegible] le. Așa se [illegible] Zanzibarul [illegible] sută din [illegible] consum de [illegible] întreaga pia[illegible] colonialiștii [illegible] ținînd profitu[illegible] exploatarea [illegible]

Cea m[illegible] popula[illegible] mără [illegible] tori, es[illegible] zibarul [illegible] sultan în[illegible] lori țipătoare [illegible] lifa bin Har[illegible] docilă în m[illegible] zentantului [illegible] glez. Dar pop[illegible] zibar, care [illegible] greu în arș[illegible] lă pe întinsu[illegible] nu se lasă o[illegible] tot mai m[illegible] împotriva [illegible] Populația as[illegible] primul rînd [illegible] răzvrătit nu [illegible] potriva leg[illegible] care nu per[illegible] decît zece e[illegible] clasă. Astfel [illegible] extraordinar[illegible]

De la copac la... placaj

Nu e multă vreme de cînd drumul deschis de Olteț spre inima pădurii era destul de anevoios. Ba chiar primejdios. De la intrarea în chei pînă la peștera Polovragi cărăruia te lăsa uneori agățat de stîncă, sprijinit pe cîte un colț de piatră numai cît talpa piciorului. Deasupra se înalța colțuros peretele muntelui, iar dedesubt, la adîncimi amețitoare, se zvîrcolea vijelios Oltețul. Astăzi, pe aceleași locuri, ține tovărășie Oltețului o șosea asfaltată, netedă ca-n palmă, pe care la numai cîteva minute, auzi duduitul motoarelor și clacsonatul autocamioanelor în continuu du-te-vino. Se transportă lemne! Zilnic, zeci de biciclete și motociclete duc și aduc muncitorii forestieri din comuna Polovragi în creierul munților.

Drumul de la copacul semeț din inima pădurii și pînă la mobila, pînă la scaunul pe care stai, începe totdeauna de la un sector de exploatare a lemnului, bunăoară de la „Parchetul 2 Piatra Tisei, Bazinul Olteț". Incepe de unde dinții mărunți și fulgerători ai ferăstraielor manuale și automate, transformă copacii seculari în materie primă pentru industria forestieră.

De aici, de pe suișurile repezi ale muntelui, funicularele transportă buștenii la rampa de încărcare. Otgonul, întins ca o coardă, vuiește surd în tulpinile groase sau în stîncile în care e ancorat.

Dar muncitorii așteaptă liniștiți. La capătul celălalt al otgonului, Nicolae Zaharia sau Ion Rucsandra — mecanicii funicularului — domolesc la timp fiara ce alunecă fulger pe sîrmă și asiști la o aterizare domoală a buștenilor jos pe rampă, unde sînt repede aliniați de clonțul de metal al țapinelor. In mînuirea țapinelor, găsim mulți meșteri iscusiți ca Dumitru Udrea sau Ioniță Urdă.

De aici, bine echipați pentru drum, buștenii ajung la Combinatul de Industrializare a lemnului din Tg. Jiu. Un scurt popas la depozitul de recepționare, de unde pe poduri rulante uriașe, alunecă lin spre bazinele de conservare. Aici, primesc viza de repartizare la fabrica de cherestea sau de placaj.

Dar pînă la placaj, bușteanul este supus unui tratament termic la un bazin special, apoi este secționat și cojit. De aici la mașinile de derulat, specialiști, ca muncitorul fruntaș Gheorghe Ene, scot feliile de furnir întocmai ca pe o panglică desfășurată de pe țeava. Apoi, furnirul, reparat, încheiat și pus la presă capătă forma foilor de placaj, nemaisemănînd nici pe departe cu bușteanul din care a fost făcut. Trecut prin mîinile maiștrilor ca Nicolae Constantinescu, placajul șlefuit și finisat intră stivuit în hala de alături a fabricii de mobilă, de unde iese scaunul pe care, bunăoară, stau acum cînd scriu aceste rînduri. Și în întregime, acest drum din care am prins numai cîteva momente mai importante, este mecanizat.

M. CALIN

SCURTE ȘTIRI • SCURTE ȘTIRI

Sărbătorind glorioasa aniversare a partidului, sub semnul unor strălucite victorii în producție, oamenii muncii din întreaga țară continuă să înscrie în cartea de aur a realizărilor lor noi și importante succese. Așa, de pildă, brigăzile de sondori de la schela de extracție Țicleni au redat producției, înainte de termen un număr de 6 sonde. S-au evidențiat îndeosebi sondorii Victor Bîrliba, Dumitru Pîrvu, Ion Pislea, Grigore Vîrjoc, Dumitru Buștean și alții.

Succese importante au obținut și textilistele Fabricii de tricotaje „Moldova" din Iași. Colectivul fabricii a realizat numai într-o singură săptămînă, peste plan, un număr de 2.900 tricotaje de calitate superioară.

Pădurile, una din marile bogății ale regiunii Suceava, întineresc prin noile plantații de puieți. O mare contribuție în actuala campanie de împădurire o aduce tineretul. Pînă în prezent, utemiștii din satele și orașele regiunii au plantat, prin muncă patriotică, o suprafață de 985 ha, realizînd astfel o economie de peste un milion lei.

Și harnicii constructori de la întreprinderea de prefabricate și elemente de construcție din Brașov au cu ce se mîndri. Ei au produs în ultimul timp peste plan panouri mari care acoperă necesarul pentru montarea a 26 de apartamente moderne, precum și stîlpi de beton cu care se poate monta o linie electrică pe o distanță de 32 de km.

Ca și bijuteriile, făurirea rulmenților cere multă măiestrie și atenție. Fotografia vă înfățișează cîțiva muncitori ai brigăzii fruntașe din secția de montare a rulmenților de la fabrica de rulmenți din Bîrlad.

...ME EXTERNE • PE TEME EXTERNE

...anzibar

...pădurile, în... ...u plantații ...mai rentabi... ...ace că azi, ...roduce 80 la ...ecesarul de ...uișoare pe ...ă mondială; ...englezi de... ...ri uriașe prin ... băștinașilor. ...i mare parte din ... insulei, care nu... ...ca 278.000 locui... ...analfabeta. Zan... ...re în schimb un ...popotor... ...at în cu... — Seid Kha... ...ub, unealtă ...inile repre... ...olonialist en... ...orul din Zan... ...rudește din ...ța ecuatoria... ...l plantațiilor, ...bit, se ridică ...ult la luptă ...olonialiștilor. ...uprită, și în ... tineretul, s-a ... de mult îm... ...i colonialiste ...mite în școli ...levi... într-o ... clase fiind ... de puține, copiii nu pot învăța carte. Ocupanții englezi se tem că știutorii de carte sînt mai greu de ținut în jug, se tem să nu le scape din mîini prada, bogățiile Zanzibarului. Numai că de ce le este teamă nu vor scăpa: populația insulei este hotărîtă să scape din robia colonială, să se ridice la lumină alături de celelalte popoare africane libere.

ÎNTILNIREA DE LA VIENA

Ziarele au anunțat că la 3-4 iunie, la Viena, președintele Guvernului sovietic N. S. Hrușciov se va întîlni cu președintele S.U.A. — J. Kennedy. Știrea aceasta a fost întîmpinată cu un mare interes de întreaga opinie publică mondială. Întîlnirea de la Viena este primul contact între cei doi oameni de stat.

Telegramele externe, sosite zilnic din capitalele lumii, grăiesc convingător despre interesul stîrnit de apropiata întîlnire de la Viena. Astfel, ziarul „L'Humanite" (Paris) scrie: „Îmbunătățirea relațiilor între cele două mari puteri poate însănătoși radical atmosfera internațională", iar ziarul englez „Observer" arată că realizarea de către cele mai mari puteri ale lumii a unei înțelegeri pozitive, chiar și numai în problema evitării unei catastrofe nucleare, „constituie pentru noi toți o chestiune de viață și de moarte".

La Cairo (Egipt), ziarul „Egyptian Gazette" salută apropiata întîlnire, arătînd că N. S. Hrușciov „înțelege sentimentele celor care luptă pentru independența și restabilirea drepturilor lor călcate în picioare", în timp ce Kennedy n-a renunțat la tradiționalul punct de vedere american potrivit căruia ce e bun pentru S.U.A. trebuie să fie bun pentru toată lumea.

Așteptînd cu nerăbdare întîlnirea dintre cei doi conducători de state, întreaga lume iubitoare de pace salută întîlnirea de la Viena, exprimîndu-și speranța că ea va avea o înrîurire în bine asupra destinderii relațiilor internaționale.

Tragedia copiilor algerieni

Zguduitoarele dezvăluiri ale unei ziariste italiene

Ziarul „UNITA" publică sub semnătura ziaristei Maria Macciocchi, un amplu reportaj în care autoarea, care a vizitat recent unul din centrele de refugiați algerieni din Tunisia, descrie pe baza celor povestite de acești refugiați, torturile la care este supusă populația algeriană de către parașutiști și soldați din legiunea străină.

„Am vizitat — scrie autoarea — baraca în care locuiește Fatma, mama a trei copii al căror tată a fost torturat și ucis de parașutiști. Am văzut pe trupurile copiilor algerieni semnele oribile ale torturilor la care au fost supuși de către parașutiști. Iată-l pe Mustafa, un băiat de 15 ani, căruia talebul (învățătorul) îi descoperă brațele pînă la coate. Ambele antebrațe sînt negre și foarte subțiri. Schingiuitorii i-au ținut mîinile deasupra unei lămpi de petrol aprinse pentru a-l face să spună unde sînt ascunși partizanii. Micul Mustafa povestește cum a fost distrus satul său din regiunea Tarf, cum parașutiștii francezi au ucis în chip bestial 7 luptători ai Frontului de eliberare națională, sfîșiindu-i de vii și aruncîndu-le carnea la cîini, bucată cu bucată. Iată-l și pe Ali, un băiețaș care a fost torturat cu curent electric: soldații i-au legat electrozii de nas și urechi".

Descriind în continuare groaza care stăruie încă în rîndurile copiilor algerieni, refugiați în Tunisia, după cele trăite și văzute pe pămîntul algerian pîrjolit de războiul colonialist, autoarea arată că mulți dintre copii și-au pierdut parțial sau complet facultățile mintale. „Iată o copilă de 7 ani numită Djamila, scrie Maria Macciocchi. Desenează pe o foaie de hîrtie, o familie care stă în jurul unei mese — mama, tatăl și 6 copii. Învățătoarea ne explică că fetița desenează zilnic același lucru în speranța că-i va readuce la viață pe cei dragi care au pierit cu toții. Alți copii nici măcar nu-și cunosc părinții. Învățătorii îmi spun că mulți dintre copii, sub obsesia războiului, desenează numai tancuri, soldați, avioane, bombe, parașutiști omorînd algerieni. Dacă aud zgomotul unui avion se ascund instinctiv sub bănci sau fug din școală" ...Iată cruzimile la care se dedau colonialiștii francezi pentru a putea stăpîni mai departe Algeria.

VIITORII NOȘTRI TOVARĂȘI

Gîndul îmi zboară cu ani în urmă cînd în orașul nostru au apărut în 1949 primele cravate roșii. Primii pionieri erau la început puțini la număr dar plini de zel, de entuziasm. In clasele lor aceștia erau cei mai buni la învățătură, cei mai disciplinați, primii în muncă. Și știu că din ziua în care și-au rostit angajamentul solemn au trecut la fapte frumoase demne de cinstea de a fi pionier.

Imi aduc aminte că am avut prilejul, cu cîțiva ani în urmă, să asist la o adunare cu temă, organizată de pionierii unei unități dintr-un cartier al orașului Arad. Era iarnă și zăpada căzuse din belșug. Tramvaiele se opriseră nemaiputînd înainta prin nămeți. In sala casei pionierilor, invitații la adunare erau îngrijorați. Oare detașamentul care-i invitase va putea sosi? Vîntul viscolea zăpada, în sală era cald. Deodată un pionier care privea prin fereastră strigă: Vin! Jos un grup de mogîldețe cu serviete și caiete, cu hărți făcute sul, traversau bulevardul. Nu peste mult s-au aflat în mijlocul nostru, veseli și puțin obosiți de drumul lung făcut pe jos din cartier pînă în centru. A fost o adunare reușită, tema ei mi se pare era legată de ținutul natal. Printre acei pionieri am remarcat o fată înaltă cu cozi groase pe spate. Mi s-a spus că ea a dat cel mai mare ajutor în pregătirea adunării. Tot ea fusese aceea care hotărîse ca întreg detașamentul să străbată nămeții de zăpadă și viscolul pentru a ține adunarea la care erau invitați atîția oaspeți. Cine era? Președinta unității, Iordanov Zorița. Visul Zoriței încă de pe atunci era să fie învățătoare. Și astăzi Iordanov Zorița este colegă cu foștii ei învățători, cu fosta ei instructoare superioară.

Alături de Iordanov Zorița văd chipul altei fete cu numele de Barna Maria, fostă președintă de detașament — astăzi muncitoare fruntașă la Fabrica de Confecții.

Poate că amintirile m-au furat prea mult. Aș mai vrea încă să vă port cu mine printre băncile anilor trecuți. Iată, aici, în aceasta școală din Aradul Nou, un pionier cu părul blond, desena pe o filă de bloc. Astăzi fostul pionier este utemist și student la Institutul de Arte Plastice. Poate că nu peste mult îl vom întîlni și pe Tomi Ion, fiul unui muncitor ceferist, în prezent student la Conservatorul „Ciprian Porumbescu" și el fost pionier — dirijor al unei orchestre.

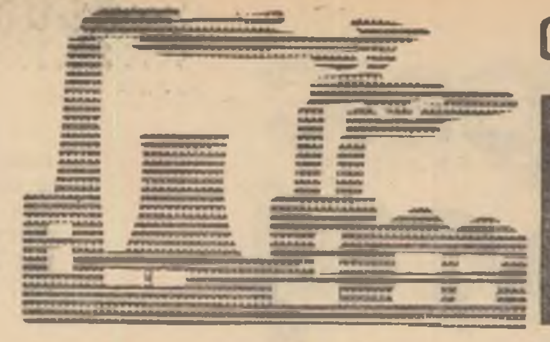
Multora vă place fotbalul. Desigur îl cunoașteți sau ați auzit de fotbalistul Țîrlea Mihai. Și el a fost pionier. Incă de pe atunci dorea să devină un bun fotbalist. Visul lui era să joace alături de Petcsovski și ceilalți buni fotbaliști ai echipei U.T.A. Acest vis a fost realizat astăzi, iar Țîrlea Mihai este utemist și candidat de partid.

Au trecut anii...

Voi, pionierii de azi, sînteți tovarășii noștri de mîine, schimbul celor vîrstnici.

Voi veți întări rîndurile organizației de U.T.M., iar mai tîrziu cei mai buni dintre voi vor fi primiți în rîndurile partidului nostru drag. Șantierele uriașe ale comunismului vă așteaptă. Pregătiți-vă temeinic pentru viitorul luminos care vă este deschis. Eu vă doresc mult succes.

ECATERINA VEREȘ
prim-secretar
al Comitetului Orășenesc
U.T.M., Arad

O VIZITĂ LA O FABRICĂ de ciment

Astăzi, la noi în țară fabricile de ciment sînt în mare parte automatizate — omului rămînîndu-i mai mult rolul de controlor și supraveghetor.

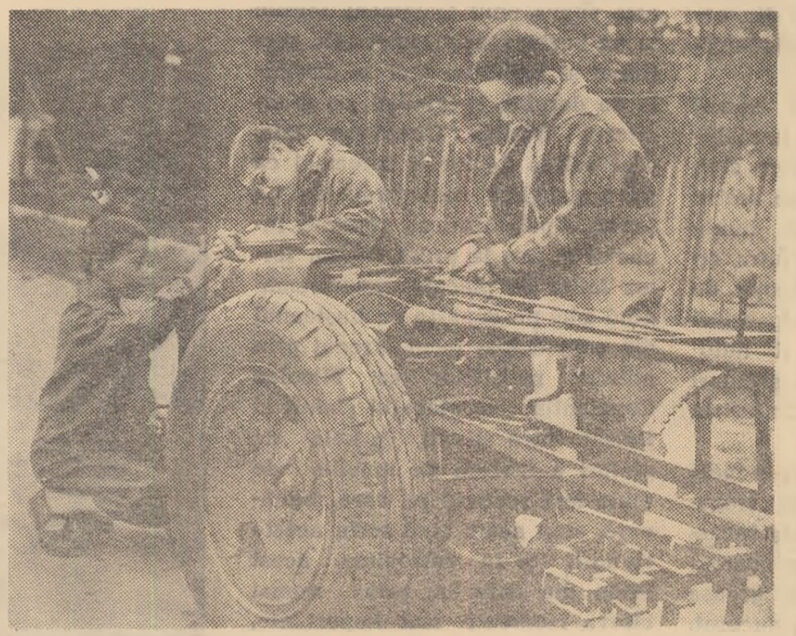
Iată benzile rulante pe care alunecă blocuri uriașe de piatră și tone de argilă. Concasoare nesătule care sfarmă cu dinții lor de oțel calcarul. Cuptoare cilindrice, asemenea unor rîme uriașe se rotesc în permanență și, încinse la 1.500°C prăjesc și omogenizează minereul. Aci, în aceste cuptoare, se prepară cunoscutul klingher, un material dur, compact, care după ce se răcește este din nou măcinat. După alte cîteva operații se obține, în sfîrșit, cimentul în diferite sortimente.

Fabrica de ciment „București" este una din întreprinderile de acest fel ale patriei noastre și asigură cimentul necesar construcțiilor din Capitală și din regiunea București. În urmă cu cîteva luni fabrica a produs aproape 2 mii tone ciment peste plan, în sortimente variate, de cea mai bună calitate, realizînd în același timp scăderea prețului de cost și importante economii și beneficii peste plan. Realizările obținute au fost posibile datorită muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor care lucrează aci. Iată-l pe tovarășul Avram Pîrvescu, cocător. Cu cîtă ură își amintește tovarășul Pîrvescu de condițiile în care a trudit odinioară în uzinele capitaliștilor. Dacă, sufocat de căldură, sau de praful care-i pătrundea prin toți porii, ar fi încercat să soarbă o gură de aer prin fereastra halei, era imediat amendat. Azi, halele sînt aerisite, praful fiind captat în permanență din atmosfera atelierelor. Muncitorii primesc haine de protecție, au la dispoziție cantină, bibliotecă.

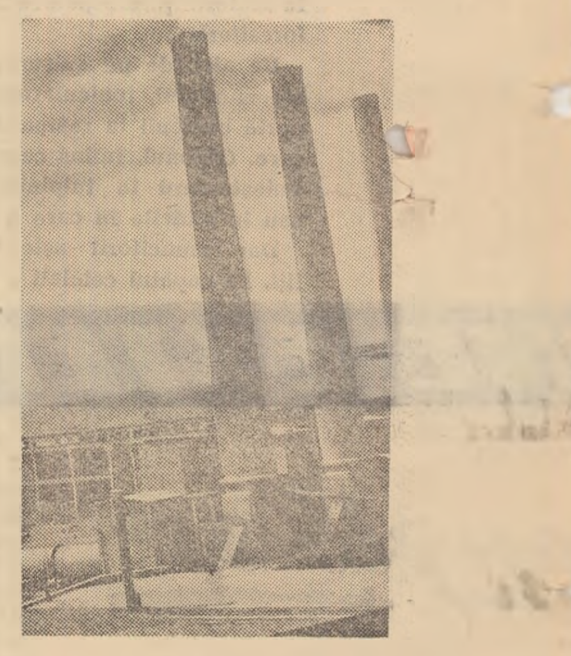
Comuniștii Serafim Sarcinschi și Gheorghe Stoicescu își depășesc regulat sarcinile de plan, dau produse de bună calitate. Iată-l pe Gheorghe Popa. Este utemist. Rabotor fruntaș. Într-o noapte, fiind de serviciu, a observat o spărtură la unul din cuptoare. A dat alarma și astfel a evitat prăbușirea cuptorului și o pagubă uriașă. A fost evidențiat pe întregul colectiv.

Aceștia sînt oamenii noi cu care fabrica se mîndrește.

M. ROȘU

La cercul de utilaje și mașini agricole din cadrul Palatului pionierilor „repararea" tractorului se face de către micii mecanici.

Fabrica „Cimentul păcii" Medgidia. Uriașele cuptoare cu coșurile înălțate semeț dau patriei tot mai mult ciment de cea mai bună calitate.

O expoziție... viitoare

— Atenție, atenție! Vorbește cercul micilor tehnicieni... !.

Și vestea s-a răspîndit în toată școala. Toți pionierii au aflat cu bucurie că micii tehnicieni din clasele a VI-a au terminat o trusă mare de lăcătușărie. Nu peste multă vreme în holul Școlii de 7 ani nr. 1 din Reșița, se va amenaja Expoziția „Micilor tehnicieni". Vizitatorii se vor opri, desigur, cu admirație și în fața trusei lor. Și aceasta pentru că este, într-adevăr, foarte frumoasă. Iată, ciocane de diferite mărimi, dălți, ace de trasat, șurubelnițe și cîte altele. Și dacă cineva din curiozitate va măsura exactitatea lor, nu va fi dezamăgit. Micii tehnicieni le-au executat corect, frumos. Ei au căutat să se prezinte la concurs foarte bine. Obiectele lucrate de ei arată îndemînarea și priceperea celor care le-au făurit, dragostea și interesul pentru munca productivă, pentru activitatea tehnică creatoare.

G. C.

FILATELIE

Mărci postale dedicate aniversării partidului

Cu prilejul sărbătoririi a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia, Direcția Generală a Poștelor și Telecomunicațiilor a emis o nouă serie de mărci poștale în cinstea acestui eveniment.

Această serie este alcătuită din două mărci și o coliță, tipărite în sistemul offset, în mai multe culori, avînd valoarea totală de 1,90 lei.

Marca de 35 bani, în culorile roșu, auriu și albastru, înfățișează portretele lui Marx, Engels și Lenin, pe fondul unui mare drapel roșu, desfășurat, pe care este scrisă data de „8 Mai 1921" și sub care sînt inițialele „P.C.R.", împodobite cu frunze de laur.

Marca de 55 bani, în culorile roșu și gri, are reprodus desenul „Afișarea manifestelor în ilegalitate" și stema P.M.R., cu legenda „1921—1961".

Colița, în valoare de 1 leu, este intitulată „Aniversarea a 40 de ani de la înființarea P.C.R.", iar desenul, de culoare roșie, cuprinde o stemă mare a P.M.R., între cifrele anilor 1921—1961, pe un fundal reprezentînd în partea stîngă industria iar în partea dreaptă agricultura; sub această marcă se află steaua în cinci colțuri, pusă pe ramuri de lauri.

Mărcile sînt dantelate, tipărite pe hîrtie cretată.

Cosmonautica în filatelie

În cinstea epocalei înfăptuiri a științei și tehnicii sovietice, precum și în cinstea maiorului Iuri Gagarin, primul om care a zburat în Cosmos, Direcția Generală P.T.T.R. a emis o serie specială de mărci poștale alcătuită din două valori.

Valoarea de 1,35 lei, de culoare albastru-cobalt deschis înfățisează portretul celebrului

cosmonaut, avînd în legendă numele său și cuvintele „Primul om în Cosmos", precum și data de „12 IV. 1961".

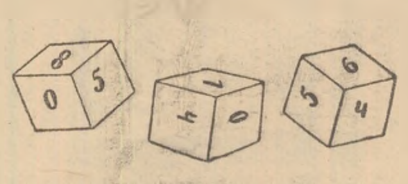
Valoarea de 3,20 lei de culoare albastru-închis, îl înfățișează pe cosmonaut în containerul în care a ocolit Pămîntul prin Cosmos, avînd pe fundal globul pămîntesc cu traiectoria rachetei urmată în acest prim zbor al omului în Cosmos. Această valoare apare și nedantelată în culoarea roșu închis.

Matematică distractivă

Ești perspicace?

Ai în fața ta trei cuburi egale, ale căror fețe au aceleași indicațiuni (0, 1, 4, 5, 6, 8). Află care sînt cifrele înscrise pe fețele cuburilor care nu se văd?

(Din „Tînărul tehnic")

POŞTA SĂPTĂMÎNII
18-25 MAI 1961

Pregătiri, pregătiri...

„A rămas puţin timp pînă cînd, învingînd emoţiile, vom intra în sala pregătită de sărbătoare pentru a da examenele" ne scrie pioniera Ţiga Elisabeta de la Şcoala de 7 ani din comuna Cefa, regiunea Crişana. Şi, prietena noastră, la fel ca mulţi dintre voi, dragi cititori, ne povesteşte despre felul în care învaţă şi se pregătesc pentru sfîrşitul anului şcolar ea şi colegii ei.

În perioada aceasta, ca şi în tot timpul anului de altfel, studiul individual are o mare importanţă. De aceea sînt foarte mulţi şcolari care pe baza unui plan bine întocmit îşi fac lecţiile, repetă materia şi bineînţeles se joacă dar... şi aici respectă programul. Cele mai bune rezultate la învăţătură s-au obţinut în detaşamentele în care pionierii învaţă temeinic fiecare acasă. Numai după aceea se întîlnesc la un loc fruntaşii la învăţătură cu cei cîţiva elevi rămaşi în urmă şi, împreună lămuresc probleme neînţelese de unii dintre ei. Astfel, repetarea materiei se face uşor şi cei care trebuie ajutaţi îşi pot însuşi repede anumite capitole mai grele. Pe lîngă studiul individual care este baza pregătirii fiecărui elev, de un mare ajutor în această perioadă sînt şi orele de meditaţii. Mulţi şcolari fac caiete speciale pentru aceste ore şi scriu în ele completări, explicaţii pe care le dau tovarăşii profesori.

Învăţînd cu sîrguinţă, repetînd materia, pionierii şi şcolarii aşteaptă încheierea anului şcolar cu încredere. Atunci, pregătirile intense pentru cît mai multe medii bune şi foarte bune, pregătirile pentru reuşita la examenul de absolvire vor aduce cu siguranţă rezultate îmbucurătoare.

Pentru distincţiile pionereşti

10.000 puieţi de salcîm au plantat pionierii Tironiac Victoria, Lazăr Ecaterina, Cioran Viorel, Coroamă Dragoş şi mulţi alţii din unitatea nr. 68 comuna Voitinel, regiunea Suceava.

Vizita la G.A.C. din comuna Păuleşti, regiunea Maramureş a fost plină de învăţăminte pentru pionierii Şcolii de 7 ani nr. 1 din Baia Mare. Aici, au cunoscut-o pe Maria Zidaru, Erou al Muncii Socialiste, au cunoscut viaţa îmbelşugată a colectiviştilor.

Pionierii Mardale Nicolina, Călinoiu Ştefan, Florea Petre, şi alţii de la Şcoala din satul Recea, raionul Vînju Mare, sînt numai cîţiva dintre cei mai harnici pionieri care au ajutat la căratul cărămizilor şi ţiglelor necesare construirii noii săli de festivităţi.

3.200 kg fier vechi, aproape 300 kg maculatură au colectat pionierii de la Şcoala de 7 ani din satul Bocşa, regiunea Cluj. Tot ei au plantat multe flori în parc, ajutînd astfel la înfrumuseţarea satului.

Cu prilejul excursiei pe care au făcut-o pionierii de la Şcoala medie nr. 2 din Craiova în regiunea Hunedoara au vizitat combinatul siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej", castelul Huniazilor, Termocentrala de la Paroşeni.

Pionierii din clasa a IV-a de la Şcoala de 7 ani din comuna Peretu, regiunea Bucureşti, sînt hotărîţi să promoveze cu multe note bune anul şcolar. Pentru aceasta pionierii fruntaşi la învăţătură ajută pe elevii Pană Ion, Boboc Elena şi alţi colegi rămaşi în urmă.

Joc de antrenament pe terenul de fotbal de la Palatul pionierilor din Capitală.

O victorie grăitoare

17 mai 1961. În această zi, la Praga a avut loc festivitatea de închidere a celei de a 14-a ediţii a „Cursei Păcii". Cicliştii romîni erau nespus de fericiţi. Locul III pe naţiuni ocupat de ei este foarte valoros. E cea mai bună performanţă obţinută vreodată de cicliştii noştri în decursul celor 14 ediţii ale Cursei Păcii.

A fost o luptă extrem de grea. Dragostea înflăcărată faţă de patrie, dorinţa de a închina o victorie de prestigiu aniversării partidului nostru drag i-a făcut pe componenţii echipei noastre să lupte cu şi mai multă dîrzenie, cu şi mai multă voinţă. Deşi echipa noastră rămăsese doar în trei alergători, au reuşit ca în penultima etapă să se ridice de pe locul IV, pe locul III în clasamentul final pe naţiuni. Cu toate că lupta din ultima etapă a fost extrem de îndîrjită, cicliştii noştri Ion Cosma, Ludovic Zanoni şi Ion Stoica reuşesc să întreacă o mulţime de rutieri cu renume şi să ajungă printre primii la capătul celor 2.435 km reuşind în felul acesta să păstreze victoria obţinută în ajun.

A doua zi după sosirea lor în ţară, la Uniunea de Cultură Fizică şi Sport a avut loc festivitatea decernării titlului de maestru al sportului, cicliştilor echipei noastre: **Ion Cosma, Ludovic Zanoni, Ion Stoica, Gheorghe Rădulescu şi Walter Ziegler.** Gabriel Moiceanu deţinea dinainte această înaltă distincţie.

La căsuţa mătuşii Maria

Nici nu vă puteţi închipui, dragi prieteni corespondenţi, cîte bucurii îmi prilejuiesc scrisorile voastre. Din rîndurile aşternute cu migală sau în grabă aflu că voi, pionieri şi şcolari, colegi de-ai mei, vă străduiţi să învăţaţi cît mai bine, aflu că daţi o mînă de ajutor la ridicarea unor şcoli noi, că sînteţi prezenţi la acţiunile de înfrumuseţare a satelor şi oraşelor în care locuiţi. Despre o asemenea acţiune de înfrumuseţare am aflat zilele acestea. Se spune în scrisoarea ca, la căsuţa mătuşii Maria... Dar, mai bine să urmărim faptele.

...Comuna Gemenele, raionul Brăila. O comună ca multe altele, cu o uliţa principală, cu altele laterale, cu multe case noi, şcoală şi, bineînţeles, cu pionieri şi şcolari. Satul e în fierbere. Peste tot, vîrstnici, tineri, copii, lucrează în faţa caselor. Unii curăţă, sapă şanţurile, alţii repară gardurile sau văruiesc stîlpii şi podeţele. După pregătirile care se fac se vede că sătenii vor să facă mai frumoasă comuna lor, mai veselă, cu florile proaspăt sădite, cu muşcatele roşii din ferestre.

O dată cu primele umbre, liniştea s-a lăsat odihnitoare peste sat. Dar, undeva, pe o ulicioară, înaintează un grup de pionieri. De aproape îi recunoşti; este grupa a III-a din detaşamentul clasei a VI-a. Băieţii duc sape şi lopeţi, fetele — găleţi cu var şi bidinele. Deodată, s-au oprit în apropierea unei căsuţe în care locuieşte bătrîna Maria Cauşu şi ţin sfat. Unul dintre băieţi intră în curte. Bate la uşă însă nu răspunde nimeni. Din cîţiva paşi iese în uliţă şi, ca la un semn, toţi încep lucrul. Munca n-a fost uşoară. Pămîntul se bătătorise aşa de tare că şanţul era astupat complet. Dar, împreună cu pionierii Turcu Petre, Mihai Lenuţa, cei din grupa a III-a au reuşit să sape şanţul bine, în linie dreaptă. Apoi, s-au apucat să repare podeţul; lipseau însă cîţiva ţăruşi. Repede, băieţii au făcut rost de ţăruşi, au reparat podeţul iar fetele au văruit stîlpii şi ţăruşii din faţa casei, au sădit flori. Pionierul Bratu Mihail din clasa a V-a, care trecea pe acolo, s-a oprit să dea şi el o mînă de ajutor colegilor. Dar, cu toată graba cu care au lucrat pionierii, mătuşica tot i-a prins la treabă. Ce bucuroasă era, nici nu ştia cum să mulţumească harnicilor pionieri. Cu ajutorul lor şi căsuţa ei s-a gătit de sărbătoare...

Şi, scrisoarea trimisă de preşedintele grupei a III-a, pionierul Plopeanu Iulian se încheie. Asemenea veşti aştept cît mai multe de la voi, dragi prieteni.

ILEANA

În sala de repetiţie

Sîntem în sala de repetiţie. La pian, pioniera Farkaş Maria, „virtuoasa" şcolii la acest instrument, acompaniază cu multă pricepere. În apropiere Suciu Mircea, Ciurea Tabita şi Sabău Nicolae repetă o nouă partitură. Viorile, mandolinele prind viaţă în mîinile micilor artişti scoţînd melodii minunate. Printre pionierele talentate se numără Faur Magdalena, Sicoe Viorica, Bile Florica, Popa Ana, Cimpoi Cornelia. Ele pregătesc cîntece pionereşti despre patrie şi partid, cîntece populare romîneşti şi ale minorităţilor naţionale. Pînă acum, corul şi orchestra lor au obţinut premiul I. În fazele următoare ale concursului se vor strădui să fie tot fruntaşi.

PAVEL IOAN
instructor superior de pionieri, Casa de copii Prundul Bîrgăului, regiunea Cluj.

„SCÎNTEIA PIONIERULUI"... nu ia vacanţă!

Anul şcolar se apropie de sfîrşit. Din toată ţara primim scrisori în care pionierii şi şcolarii, prieteni ai gazetei noastre ne întreabă cum vor putea citi „Scînteia pionierului" în timpul verii cînd unii vor fi în tabere, alţii la bunici în alte localităţi sau în taberele locale.

Dragi prieteni!

E bine încă de acum să vă adresaţi factorilor poştali din raza locuinţei voastre, pentru a vă abona pe toată perioada vacanţei de vară. Comunicaţi factorului poştal adresa unde veţi fi în timpul verii şi în acest fel prietena voastră „SCÎNTEIA PIONIERULUI" vă va însoţi în poienele însorite, pe crestele munţilor, pe plaja mării, peste tot unde vă veţi afla.

În timpul verii, veţi găsi în gazeta voastră:

— Sugestii pentru cele mai interesante activităţi pe care le puteţi organiza în timpul verii;

— Sfaturi pentru excursii;

— Jocuri pionereşti de teren;

— Recomandări de cărţi şi filme;

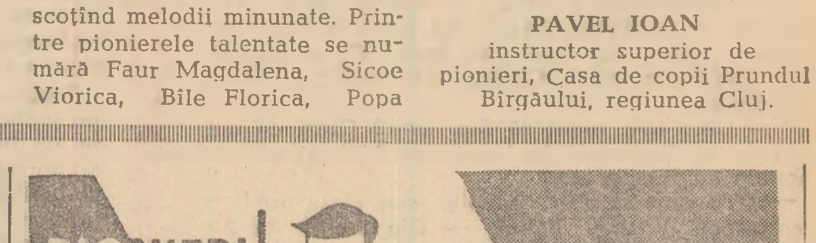
— Poezii, cîntece şi scenete pentru programele artistice;

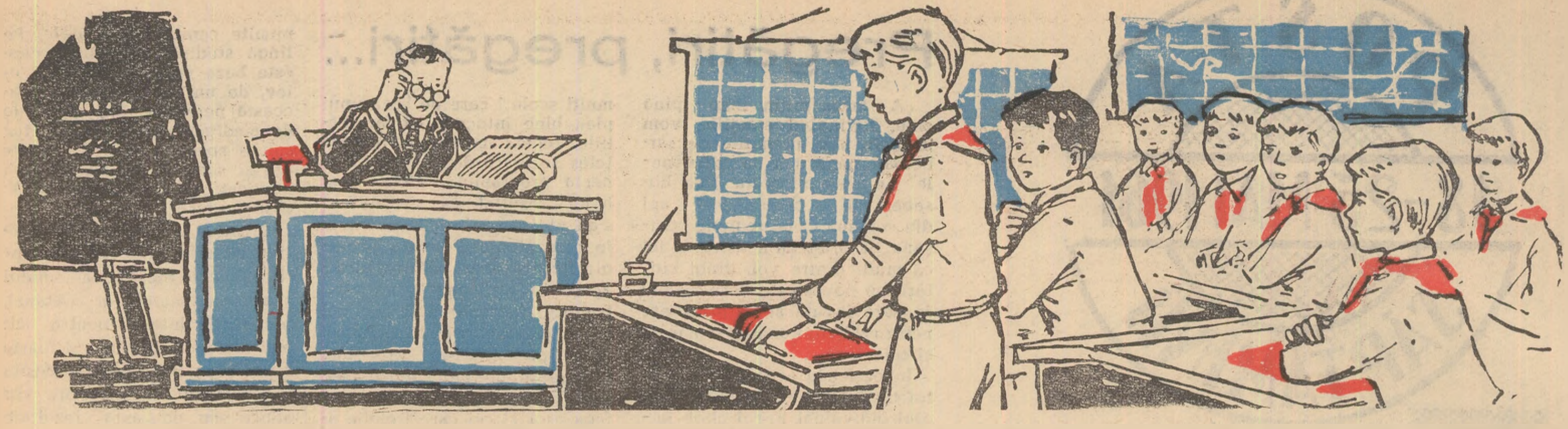
— Povestiri;

— Jocuri distractive;

— Ştiri şi reportaje despre viaţa pionierilor din ţară şi de peste hotare, ştiri sportive etc.

„SCÎNTEIA PIONIERULUI"

O POVESTIRE

CU 3 DE 10 ȘI UN 3

de Fodor Sàndor

Era într-o luni dimineața, la ora opt. Cei dintr-a cincea îl așteptau pe tovarășul profesor Kerekes răsfoind cărțile de științe naturale.

Dani Csutak, din cauza căruia rămăsese clasa codașă la învățătură, îl înghionti pe Sanyi Moldovan:

— Măi, nu știi ce-am avut pentru azi?

Moldovan se roși de supărare.

— Păi bine, măi, nici atîta lucru nu-ți amintești? Am învățat împreună și acum mă întrebi ce avem?

Se auziră pași pe sală, apoi se deschise ușa. În clasă intră un om străin, în vîrstă, cu ochelari. Avea părul cărunt și era îmbrăcat în haine de culoare închisă. În urma lui intră și tovarășul director. El îl pofti politicos pe străin să ia loc la catedră, apoi anunță clasa că tovarășul profesor Kerekes s-a îmbolnăvit și timp de o săptămînă, două, pînă se va face bine, îl va înlocui tovarășul profesor Kun. Adică omul cu părul cărunt.

Bătrînul profesor îi trecu pe cei absenți, apoi măsură din privire toată clasa.

— Tovarășul Kerekes m-a rugat să repetăm materia și să-i ascult pe cei slabi — zise dînsul. Așadar, să vedem ce ați învățat pentru azi?

— Nu știu nici o boabă, Sanyi! Ajută-mă! Numai de data aceasta — se rugă în șoaptă de colegul său de bancă. — Spune-mi măcar ce-am avut pentru azi?

— Csutak Daniel! — ridică ochii profesorul de pe catalog.

Lui Sanyi Moldovan îi veni o idee. Îl împinse repede la locul lui pe Dani care tocmai se pregătea să se scoale și se ridică el. Clasa îl privi mirată.

— Auoleu, Dani Csutak, ce fel de om ești tu? La romînă: patru, trei, cinci, patru... Matematică: patru, cinci, patru... Maghiară: trei, trei, patru... Mă mir, băiete, că porți cravata de pionier. Eu unul nu ți-aș lăsa-o nici o zi!

Sanyi Moldovan duse mîna speriat la cravată și era cît pe-aci să spună că e o greșeală la mijloc, că el nu se numește Csutak, ci Moldovan. Dar profesorul îl întrebă:

— Ei, te-ai pregătit pentru azi?

— Mda... M-am pregătit. Am învățat despre plantele medicinale. „Plantele medicinale"... începu să spună lecția Moldovan pe nerăsuflate. Profesorul Kun îl asculta atent. Deodată însă îl privi cu îndoială pe cel care răspundea. N-o fi avînd vreo fițuică în palmă? Nu citește de undeva?

— Foarte bine, Csutak! — zise zîmbind profesorul. — Altcuiva i-aș fi dat nouă pentru răspunsul acesta, dar ție-ți dau zece! Ca stimulent.

— După oră, Dani Csutak se răsti la Sanyi Moldovan:

— Cine te-a rugat să faci asta? Crezi că am nevoie să fii ocărît în locul meu? Crezi că am nevoie de zecele tău?

— Tu spui că n-ai nevoie, dar clasa are! — i-o repezi Rozika Balint. — Din cauza ta nu sîntem fruntași la învățătură.

Sanyi Moldovan tăcu. Se simțea stînjenit.

La ora următoare de științe naturale profesorul Kun îl ascultă din nou pe Dani Csutak.

Dani primi din nou zece. La a treia oră de științe naturale se repetă același lucru. Numai că de data aceasta se mai întîmplă și altceva. Fu chemat la tablă și Moldovan. În locul lui acum se ridică Dani Csutak. Nu știa nici un cuvînt.

— Moldovan, Moldovan — clătină din cap bătrînul profesor — răspunsul tău nici cu cea mai mare bunăvoința nu merită mai mult de un trei. Ia te uită — se minună privind în catalog. — Numai note de nouă și zece. De ce nu te-ai pregătit pentru azi, Moldovan?

Dani lăsă capul în jos.

— Mă mir că înveți așa bine și totuși nu ești pionier. Vezi, vecinul tău de bancă a primit cravata deși... — și se opri brusc. Îl privi îndelung și cu îndoială pe Moldovan cel adevărat, și îi făcu semn lui Dani să stea jos.

Apoi, încet, se ridică de la catedră.

— Copii, am impresia că n-am procedat bine cînd m-am angajat să-l înlocuiesc pe tovarășul Kerekes. Nu sînt încă sigur, dar mi se pare că m-ați înșelat. Și nu m-ați înșelat numai pe mine. Ci pe voi înșivă, în primul rînd.

Luă catalogul la subsuoară și foarte obosit, puțin gîrbovit, ieși din clasă.

Dani Csutak și Sanyi Moldovan stăteau posomoriți în mijlocul clasei. Se posomorîseră și ceilalți colegi.

— Din cauza mea... Din cauza mea s-a întîmplat totul — începu să plîngă amarnic cu capul pe bancă Dani Csutak.

— Ai dreptate — zise și Veres. Urîtă întîmplare...

După o săptămînă, profesorul Kerekes s-a întors în școală.

— Ia te uită! — se miră profesorul — Dani Csutak: unu, doi, trei de zece! Nu e vreo șmecherie la mijloc? Ia ieși, Dani, să vedem pentru ce ai primit notele astea bune? Îl întrebă din tot capitolul și Dani răspunse foarte bine. Profesorul Kerekes se miră:

— Bravo, băiete! Se vede treaba că te-ai apucat serios de învățătură. Acum o să-ți dau un nouă. Treci la loc.

Dani nu se mișcă. Sanyi Moldovan ridică degetul.

— Ce-i, Moldovan?

— Tovarășe profesor, Dani vrea să vă spună că v-am înșelat... Adică vreau să spun, eu am înșelat. Eu am răspuns în locul lui, atunci... cînd cu notele alea de zece...

— Vă rog să ștergeți notele acelea — îl imploră pe profesor Dani — și vă rog, să-mi treceți mie treiul lui Sanyi.

Profesorul Kerekes privi cînd la unul, cînd la altul.

— Nu șterg nimic, nu transcriu nimic! Tovarășul profesor Kun v-a dat notele, el să vi le schimbe dacă vrea.

La ora de științe naturale următoare veni și tovarășul profesor Kun. Era vesel, cum nu l-au văzut copiii niciodată.

— Tovarășul Kerekes m-a rugat să schimb niște note — se adresă el clasei. — Ia să vedem: să iasă Dani Csutak și Sanyi Moldovan.

— Apropiați-vă de tablă... Întîi Csutak!

Cei doi băieți ieșiră la catedră rușinați, palizi.

Dani Csutak a răspuns foarte bine. Tovarășul profesor s-a prefăcut că n-a observat nimic din „preschimbarea" celor doi băieți.

— Acum să-l vedem pe Moldovan... nu-i așa băiete, că vrei să-ți corectezi nota de trei?

Sanyi clătină din cap.

— Nu, tovarășe profesor, treiul acela l-am meritat. Detașamentul nostru e de aceeași părere...

— Și eu cred tot așa, băiete — afirmă bătrînul profesor, apoi se sculă de la catedră.

— Acum îmi iau rămas bun, copii, și vă mulțumesc pentru bucuria pe care mi-ați pricinuit-o astăzi dovedind că în ciuda celor întîmplate sînteți totuși oameni cinstiți.

Traducere de ECATERINA BOKOR

CÎND AI RĂSPUNDERI

de Eugen Frunză

Uneori e greu să găsești cele mai potrivite cuvinte ca să exprimi exact gîndurile. Poate că și pioniera Cosma Lucia din clasa a VI-a nu a reușit să spună întocmai ceea ce avea de spus în scrisoarea ce ne-a trimis-o.

Despre ce e vorba? Lucia e președintă de grupă. Din scrisoare am înțeles entuziasmul Luciei și dorința ei înflăcărată de a fi la înălțimea sarcinilor. Mica mea prietenă are preocupări frumoase și folositoare, iar gîndurile ei se îndreaptă mereu către patria noastră socialistă.

Pînă aici totul e bine gîndit.

Dar spuneam la început că se întîmplă uneori să nu găsești cele mai potrivite cuvinte care să îmbrace propriile tale gînduri. Vreau să cred că așa i s-a întîmplat și pionierei Cosma Lucia atunci cînd ne-a scris despre metodele pe care le folosește ca președintă de grupă.

Iată rîndurile cu pricina din scrisoare:

„Eu, ca președintă de grupă am dat cîte o sarcină celor 12 pionieri din grupa mea. Pionierei Petrescu Florica i-am dat sarcina de a învăța mai bine, iar eu mă ocup să o ascult să vedem dacă și-a îndeplinit sarcina. Am dat, de asemenea, sarcina să aducă la școală fier vechi, iar eu o controlez să văd dacă și-a făcut datoria".

E oare de ajuns să dai sarcină colegului ca să învețe, iar după o vreme să-l examinezi?

Colegul are nevoie de un adevărat ajutor. Să-i explici așa dar cînd și cum e mai bine să-și pregătească lecțiile. Să-l faci să înțeleagă cum se rezolvă cutare sau cutare problemă. Să-i dai cît mai mult din propria ta experiență și să-i dai bucurie din bucuria ta atunci cînd se află în fața caietului de școală. Înțelegi, dragă Lucia deosebirea? Nu doar sarcină și control, ci mai ales sprijin tovărășesc.

Și pentru că veni vorba de strîngerea fierului vechi, e destul oare să dai sarcina colegului ca să aducă atît și atît, iar tu să-l tragi apoi la răspundere dacă nu și-a făcut datoria? Nu, dragă Lucia, nu e destul! Trebuie să-l faci să înțeleagă de ce e important să adune aceste materiale. Să mergi tu, ca președintă de grupă, alături de toți ceilalți colegi și să le dai exemplu în muncă. Iar cînd veți strînge mai mult, atunci bucuria să fie a tuturor. Ca președintă de grupă trebuie să fii cel mai bun prieten și sprijin al colegilor din grupă să găsești drumul spre gîndul și spre inima lor. Și atunci să vezi ce încredere o să-ți poarte, ce mulțumiți veți fi cu toții.

Dacă nu te-ai exprimat limpede în scrisoare și m-ai făcut să cred greșit că felul tău de muncă trebuie schimbat, atunci ia rîndurile mele doar ca pe niște sfaturi care nu strică nimănui. Dar dacă lucrurile stau chiar așa cum m-ai făcut să înțeleg, atunci îndreaptă-le. Cîte nu învață omul, mai ales la vîrsta ta!

Îți strîng mîna cu drag.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"